

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sang-Værk til den Danske Kirke

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sang-Værk til den Danske Kirke", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 171. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1839_621-txt-shoot-idm9451/facsimile.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Han dybt sig græmmed i sin Aand,
For Køllet var af Lave!

Da Mo f e s gik paa Bjerget op
I Løn med Gud at tale,
I Leiren hver forboven Krop
Hil Mod paa at befale.

De bralled op og brugde Mund
Paa hvem for spag de kændte,
Men holdt dog Styr en liden Stund,
For Mo f e s var ivente;

Men da de saae det næste Ny,
Dg han kom ei tilbage,
Da slog de Kneys, da blev de fry,
Dg værre alle Dage.

I Eptiden for den store Hob,
De A r o n s Telt omringed,
Med Sisi og Karin, med Strig og Raab,
Dg Landferne de svinged.

De sagde kort og godt paa Trods:
Bil for en Præst du stride,
Gior Guder, som kan gaae for os,
Dg være paa vor Side!

Da tænkte A r o n: jeg med Bid
Skal til Fornuft dem bringe,
Hou svared: Kvinder! kommer hid
Med eders Dren-Ringe!



Af dem jeg skabe vil en Gud,
I veed hvor han har hjemme,
I veed, han kan gaae ind og ud,
Naar ei han er i Klemme.

Bed Lyden af de første Ord
Blev alle Dren døde,
En Mægn af Ringe faldt paa Jord
For Gubdoms-Bark at øve.

Af dem en Kalv blev stibt med Skiel,
Dg A r o n tog til Syngst:
Seer du de Guder, Israel,
Som brod Egypter-Naget!

I Morgen er det Herrens Fesi,
Som gav isfor os Loven,
Paa Kalven bydes I til Giasi,
Saa ofre I vel Boven!

Bed Lyden af de første Ord
Blev alle Dren døde,
For Gude-Kalven brat et Cher
Sang Kvinderne til Prove.

Dg i det næste Morgengry
Bar alle Mand paasærde,
Dg Fryden over Gubdom ny
Man saae i hver Gøbarde.

Bel A r o n, som Jehovahs Præst,
Ham nævne for Brimlen,



Dg offred paa den høie Bæst
Til Ham, som gjorde Himlen;

Forglæves paa den gamle Fod
Dog Aron tog til Orde,
De Alle saae hvor Kalven stod,
Men ei hyad Præsten gjorde.

Da Diet var af Styrren træt,
Dg Fingren af at pege,
Al Hoven aad og drak sig mæt
Dg stod saa op at lege.

De sang i Skifte, sang i Chor,
De dansede i Kæde,
De loe og talde Sammens-Orde,
Det var en Hjertens-Blæde.

I samme Stund kom Moses ned,
Et Størhav i ham bruste,
Han Tavlerne med Klippen stred,
Saa de laae sonderknuste.

Han slog i Kredsen ned som Lyn,
Guld-Kalven, overhalei,
For Nogen paa den faste Slyn,
Var knust som møllemalet.

Saa Israël som Støv paa Vand
Det i sig maatte drille,
Den Gud, som slog Egypti Land
I Orken kændtes ille.

For Folket bad Guds fromme Ben:
„Betragt som Een os begge!“
Dg kun de stolte Gjerningsmand
Redlynd Sværdets Egge.

Guld-Kalven spøged dog endnu
I mangen Daares Hjerne,
J e r o b o a m den som ihu
Paa Trods i Eder sjerne!

Korah, Dathan og Abiram.

No. 39 ^{*)}.

Thronen under Cherubiner,
Airken under Kirke-Telt,
Efter Syn paa Himmel-Bjerget
Hadde bygt den gamle Helt,
Som af Vilde stod uboiet,
Med Guds Ild i Diet.

Han i fyrretive Dage,
Som en Gæst paa himmels Grund,
Leved, uden Mad og Drikke,
Lun paa Ordet af Guds Mund,
Stued Alt hyad Støv kan taale:
Herrens Rakke-Straa!e!

^{*)} Esai 4 Noteb. 16.

